୧୯-୩-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହି ପାଠପଢା ହିଁ ରୋଜଗାରର ପନ୍ଥା ଅଟେ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ, ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମର ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ହୋଇଯାଉଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ଯେଉଁ ମିଠା ମିଠା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକର ଧାରଣା କେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ପରମତ ବା ମନବତର ପ୍ରଭାବ ନ ରହିବ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଶୁଣାଶୁଣି କଥାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ଆଉ କେହି କିଛି ବି ଶୁଣାଉଛି ତେବେ ସିଏ ଯେପରି ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ମିଛ କଥା ଶୁଣାଇବାବାଲା ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଖରାପ କଥା ଶୁଣିବାର ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ହିଁ ଚାଲିବାର ଅଛି ।

ଗୀତ:-ହମାରେ ତୀର୍ଥ ନ୍ୟାରେ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ଗୀତରେ ଯେପରି ନିଜର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ନିଜର ମହିମା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏସବୁ ତ ବୁଝିବାର କଥା । ଭାରତବାସୀ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ବୁଦ୍ଧିମାନ କେଉଁମାନେ ଥିଲେ ? ଏହିକଥା କେଉଁଠି ବି ଲେଖାହୋଇନାହିଁ । ତୁମେ ହେଲ ଗୁପ୍ତ । ଏସବୁ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା । ପ୍ରଥମେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ଜାଣିବେ ଏବଂ ମୋତେ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସବୁ କିଛି ଜାଣିପାରିବେ । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଯେଉଁ ଖେଳ ଚାଲିଛି, ତାକୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଆଉ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ଭୁଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀମତ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଭଗବାନ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାପରେ ପଚାରିବା ଦରକାର ଯେ, ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଭାରତର ଧର୍ମ ହେଲା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ଯଦି ନୂଆ ଧର୍ମ କୁହାଯିବ ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ହିଁ କୁହାଯିବ । ପ୍ରଥମ ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୁଟୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଦେବତାମାନେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା, ଭଗବାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରଚୟିତା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହିଁ ରଚନା କରିବେ ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଭାରତ ନୂଆ ଥାଏ । ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରି ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଶୁଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଆସିଲ ତାପରେ ଦେବତା ବର୍ଣ୍ଣକୁ । ପରେ ପରେ ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଲା । ଗୋଟିଏ ଧର୍ମରୁ ଅନେକ ଧର୍ମ ହୋଇଚାଲିଲା । ସବୁ ଧର୍ମର ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ମଧ୍ୟ ହୋଇଚାଲିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମରୁ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ବାହାରିଲା । ବିଶେଷ କରି ତିନିଟି ଶାଖା ଅଛି ନା । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଦେବତାଧର୍ମ ହେଲା ମୁଖ୍ୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମରୁ ନିଜ-ନିଜର ଶାଖା ମଧ୍ୟ ବାହାରୁଛି । ମୁଖ୍ୟ ମୂଳଦୁଆ ହେଲା, ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ, ତା' ପରେ ପୁଣି ତିନୋଟି ମୁଖ୍ୟ ଶାଖା ବାହାରିଲା ଇସ୍‌ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ । ମୁଖ୍ୟକାଣ୍ଡ ହେଲା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ, ଯେଉଁମାନେ କି ଏବେ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆବୁର ଦିଲବାଡା ମନ୍ଦିର ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା କରିଥିଲ । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଦେଶରେ ଅଛି । ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏହିଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆବୁରେ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲ ତେଣୁ ତୁମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଅଛି । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା କିନ୍ତୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଏସବୁ କଳ୍ପନା ଅଟେ । ଯିଏ ଯେପରି କଳ୍ପନା କରିଛି । ତୁମପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନିଜର କଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଏହିସବୁ ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳ୍ପନା ହିଁ ଭାବିବେ । ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି

ନା । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ⃞ି ଦେଉଛନ୍ତି, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ତୁମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ଆସି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସବୁ କିଛି ଜାଣିସାରିଛ । ଯେତେବେଳେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଯିବ, ମନକୁ ପାଇବ ତେବେ ଯାଇ ଖୁସିରେ ରହିବ ।

ଏହି ପାଠପଢା ରୋଜଗାର କରିବାର ବହୁତ ଭଲ ଉପାୟ ଅଟେ । ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ବାରିଷ୍ଟର (ଓକିଲ) ଆଦି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କେତେ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ରୋଜଗାର ହେଉଛି, ତାହା ଆଉ କେହି କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ (ଶିଖ୍ ଧର୍ମର ପୁସ୍ତକ)ରେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଛି - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କିଛି କାମ କରୁ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚିତ ସେହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଲେଖିଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭଗବାନ ହିଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ରଚନା କରିଥିବେ । କିପରି ରଚନା କରିଲେ ? ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଗୁରୁନାନକ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭଳି ମହିମା ଆଉ କେହି କରିନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବକୁ ଭାରତରେ ପଢୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁନାନକଙ୍କର କଳିଯୁଗରେ ଅବତରଣ ହୋଇଥାଏ । ସିଏ ହେଲେ ଧର୍ମସ୍ଥାପକ । ରାଜତ୍ୱ ତ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ବାବା ହିଁ ତ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହିଁ କୁହାଯିବ । ଚୁଟୀ ଯଦିଓ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦିଓ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଶୀର୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରାଜଧାନୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ନିଜ ପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ଏସବୁ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର କଥା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ଜଣାପଡିଲା ତେଣୁ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡୁଛି । ତୁମେମାନେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସବୁକଥା ଜଣାପଡୁଛି । ଜଣଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ସହିତ ମୋତେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେଉଛି । ତାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛି । ଏସବୁ ହେଲା ଅନୁଭବର କଥା । ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ତ କେହି କିଛି ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଥରେ ମାତ୍ର ମୁଁ ଆସି ଏହିଭଳି ବୁଝାଉଛି ଏବଂ ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କରିବା ସହିତ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଖେଳ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛୁ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ଏମାନେ କାହାର ସନ୍ତାନ ? ଦୁଇଜଣଯାକ ଶିବଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ରଚୟିତା, ଏମାନେ ରଚନା । ଏହିସବୁ କଥାକୁ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନୂଆ କଥା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ କଥା । କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ସବୁ କଥା ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଲେ ବାବା । ସିଏ ହିଁ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ କେହି ପାଳନ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଶିବବାବା ଆସୁଥିବେ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ତୁମେମାନେ ବୁଝିଯାଉଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ଯାହା ମହିମା ରହିଛି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରେମର ସାଗର,ସୁଖର ସାଗର ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମକୁ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ କି ଏକଦମ୍ ପିତା, ଜହର ଭଳି ଥିଲ, ଏବେ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେଉଛ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉଛ ବିକାରୀରୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତା ହେଉଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇ ଆସିଲ, ବ⃞ର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ଯେମିତି ସଢିଯାଇଥିବା କପଡାକୁ ଜୋରରେ କାଚିବା ଦ୍ୱାରା ଚିରି ଫାଟି ଯାଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ କାହାକୁ ଟିକିଏ ଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଟୁକୁରା ଟୁକୁରା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଛାଡି ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି କୌଣସି କପଡା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ଏଭଳି ମଇଳା ହୋଇଯାଇଛି ଯାହାକି ସଫା କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ପଦ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ଧୋବା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ । ଧୋବାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବଡ ଛୋଟ ଅଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଏଠାରେ ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । ଧୋବା

ଯଦି କପଡା ଭଲ ଭାବରେ ସଫା ନକରେ ତେବେ କୁହାଯାଏ, ଇଏ ତ ଯେମିତି ବାରିକ ଭଳି କାମ କରନ୍ତି । ଆଜିକାଲି କପଡା ସଫା କରାଇବା ଶିଖି ଗଲେଣି । ପୂର୍ବରୁ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ବହୁତ ମଇଳା କପଡା ସଫା ହେଉଥିଲା । ଏହିଭଳି ସଫା କରିବାର ପଦ୍ଧତି ସବୁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିଛନ୍ତି । ବିଦେଶୀ ଲୋକମାନେ ଭାରତକୁ କିଛିଟା ଇଜ୍ଜତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଟଙ୍କା ପଇସାର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଜାଣିଛନ୍ତି ଏମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତବାସୀ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ କୁଳର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତଳକୁ ଖସିଯାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତଳକୁ ଖସିଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସିଥାଏ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ବହୁତ ଧନବାନ କରିଥିଲି । ଦେଖ, ମାୟା ତୁମର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ କରିଦେଇଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ବିଜୟମାଳାର ଦାନା ଥିଲୁ । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ଏବେ କ'ଣ ହୋଇଗଲୁଣି । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ, ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ଦିନେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲ, ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ପୁଣି ତଳକୁ ଖସି ଖସି ନର୍କବାସୀ ହେବାକୁ ପଡିଲା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୋଇ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହୁଅ । ମନମନାଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଶିବ ଭଗବାନଉବାଚ ମାମେକମ୍ ୟାଦ କରୋ, ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ସବୁ ପାପ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ହୋଇଛି - କୃଷ୍ଣ ନିଜର ପାଟରାଣୀ କରିବା ପାଇଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରି ଆଣିଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ସବୁ ପାଠ ପଢୁଛ, ସତ୍ୟଯୁଗର ପାଟରାଣୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛି, ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରମାଣ କର ଯେ, ଭଗବାନ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ତାପରେ କୁହ, ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ରାଜଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ? ଭଗବାନ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ତାପରେ ବିନାଶ ପୁଣି ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେବ ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିଥିଲେ । ସେକେଣ୍ଡ ବାଇ ସେକେଣ୍ଡ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ସବୁ ଘଟିଯାଇଛି ସବୁ କଥା ବୁଝିବେ । ଡ୍ରାମାଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆମର ସେହଭଳି ଅବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆଉ କିଛି ସମୟ ଲାଗିବ । ଏବେ ଯଦି କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ ନମ୍ୱର ଓ୍ୱାନରେ ପାସ୍ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଝଗଡା ଲାଗି ରହିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେଉଁଠି ବି ଦେଖ ଲଢେଇ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସବୁଆଡେ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି । ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଥିଲ ତାହା ପୁଣି ଏହି ଆଖିରେ ଦେଖିବ । ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତକାର କରିଛ ତାହା ଏହି ଆଖିରେ ଦେଖିବ । ସ୍ଥାପନାର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରିଛ, ଯାହାକି ବାସ୍ତବରେ ଦେଖିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଏହା ପୁରୁଣା ଶରୀର ଅଟେ । ଯୋଗଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ତାପରେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନୂଆ ଶରୀର ମିଳିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ, କଳିଯୁଗ ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହେବ । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ପୁଣି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ଶିବବାବା ଆମକୁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଶିବଜୟନ୍ତୀର ଅର୍ଥ ହିଁ ଭାରତକୁ ବର୍ସା ମିଳିଥିଲା । ଶିବବାବା ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ, ଆସି କ'ଣ କରିଥିଲେ । ଇସ୍‌ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଆଦି ତ ଆସି ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତେବେ ବାବା ଆସି କ'ଣ କରିଥିଲେ ? ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । କିପରି ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ, କିପରି ଏବେ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ସେସବୁ କଥା ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏସବୁ କଥା ଭୁଲିଯିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଏବେ ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପ□ ନେଇଯାଉଛୁ । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଯଦିଓ ସେଠାରେ ଜାଣିବେ ଇଏ ପିତା, ଇଏ ପୁତ୍ର ଏବଂ ପୁତ୍ରକୁ ସମ୍ପ□ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତାହା ବ□ମାନର ହିଁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଅଟେ । ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କରି ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଏବେ ସମ୍ପ□ ନେଉଛ । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସ□ପ୍ରଧାନରୁ ପୁଣି ସ□, ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବ । ଏହି କଥାକୁ

ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ହିଁ ଖୁସିରେ ରହିପାରିବ । ଏକଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ଅନେକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିପଡନ୍ତି । କ□ାମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ କରିବାରେ ଲାଗିପଡନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ପାଠପଢା । ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ବେହଦର ମିଳୁଛି । ତେବେ ଏଥିରେ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ଦରକାର । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ସାରା ଦୁନିଆର ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ହେଲା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ହଠଯୋଗ । ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ହଠ କରିବାର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଏହା ତ ପାଠପଢା ଅଟେ । ଏହି ପାଠଶାଳାରେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ । ଶିବଭଗବାନଉବାଚ - କୃଷ୍ଣ ଉବାଚ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣ କେବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରାଜକୁମାର କୁହାଯିବ । ତେବେ ବୁଝିବା ଏବଂ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏସବୁ କେତେ ମିଠା ମିଠା କଥା । ତୁମ ଭିତରେ ଦୈବୀ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କେବେ ବି ଶୁଣାଶୁଣି କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବ୍ୟାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ହୋଇଥିବା କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଗଲା ନା । ଯଦି କେହି ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଭାବିନିଅ ଯେ, ଇଏ ମୋର ଶତ୍ରୁ, ଯିଏକି ମୋତେ ଦୁର୍ଗତିକୁ ନେଇଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ପରମତ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମନମତ ବା ପରମତରେ ଚାଲିବା ଅର୍ଥ ନିଜର କ୍ଷତି କରିବା । ବାବା ବୁଝାଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ମିଛ କଥା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା ଦେଖ ନାହିଁ... ବାପଦାଦା କେବଳ ଆସିଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏହିଠାରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସୁଖର ସାଗର, ପ୍ରେମର ସାଗର, ହେବାର ଅଛି । ସର୍ବଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିବାର ଅଛି । କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଶୁଣାଶୁଣି କଥା ଉପରେ କେବେ ବି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ନାହିଁ । ପରମତରେ ଚାଲିବାର ନାହିଁ । ଖରାପ କଥା ଦେଖିବାର ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା ଶୁଣିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ନୀତି ଏବଂ ରୀତି ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ଚାଲୁଥିବା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ନୀତି ଏବଂ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ସହିତ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତର ଆଦେଶଗୁଡିକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସାରା ଦିନ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରବୃ□ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ପବିତ୍ର କର୍ମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ରାବଣ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରବୃ□ ହେଲା ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଏବଂ ବାଣୀର ପ୍ରବୃ□ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ସବୁ ଶୁଣୁଛ ତା'କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଏବଂ କର୍ମର ପ୍ରବୃ□ ହେଲା କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରିବା । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରବୃ□ରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପଠାରୁ ନିବୃ□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଅନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ନୂଆ ଦୁନିଆର ନୂଆ ଝଲକର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଅ ।